

"Her zâiman, namazın ef'al ve erkânına fikrini bindirip, bir nevi miraçla kâinatı arkasına atıp huzura kadar gider." cümlesini izah eder misiniz?

Peygamber Efendimiz (asm) "Namaz müminin miracıdır." buyuruyorlar. Demek ki, namaz mümin için miraçtaki gibi, Allah ile bir konuşma, onun huzuruna durmak demektir. Mümin, namazın erkân ve fiillerini, yani rükû, secde, kıyam, kıraat gibi rükünleri yerine getirerek ve onun emrine imtisal ederek, Allah'a yaklaşıyor.

Namaz ve onun fiil ve rükünleri de manevî bir uçak ve asansör gibi insanı Allah'a yaklaştırıyor. Namazdaki huşu ve huzur ise kâinatı unutturup, insanı Allah'ın huzuruna kavuşturuyor.

Üstat hazretleri Fatiha sûresinden bahsederken, "iyya ke na'büdü"ye kadar gaibane bir hitap olduğunu, o kelamda ise hazırane bir mükâlemeye geçilip Cenab-ı Hakk'a doğrudan hitap edildiğini ders vermektedir. Bu ise mi'racın bir küçük misalidir.

Şöyle ki, önce alemlerin Rabbine hamd edilir. Bu gaibanedir. (Allah alemlerin Rabbidir ifadesi gaibane bir tefekkürdür. 'Sen Alemlerin Rabbisin" denildiğinde hazırane bir hitap yapılmış olur.)

Sonra Allah'ın Rahmân, Rahîm olduğu, din gününün sahibi olduğu zikredilir. Bunlar da yine gaibanedir.. Devamında, "yalnız sana ibadet eder ve ancak senden yardım dileriz" denilerek Allah'a doğrudan hitap edilir. Bu hazırane hitap mirac yolculuğunun sonunda rüyete mazhar olmayı hatırlatır.

Üstadımız bir başka dersinde de namaz boyunca getirilen her bir tekbirin bir mi'rac masamağını kat etmeye işaret olduğunu beyan eder.